

LATVIJAS
NACIONĀLAIS
SIMFONISKAIS
ORĶESTRIS

BRĀMSA KONCERTS UN DVORŽĀKA SIMFONIJA

BRAHMS'S CONCERTO AND DVOŘÁK'S SYMPHONY

2019. gada 11. janvārī Lielajā ģildē

Simone LAMSMĀ | Simone LAMSMA
vijole | violin

Diriģents | Conductor
Gintars RINKĒVIČS | Gintaras RINKEVIČIUS

Koncertu ieskaņo Latvijas Radio 3 "Klasika"
The concert recorded by the Public Radio of Latvia 3 *Klasika*

I DAĻA | PART I

Johanness BRĀMSS (*Brahms*, 1833–1897)

Koncerts vijolei un orķestrim Remažorā op. 77 (1878)

Violin Concerto in D major, op. 77 (1878)

I. *Allegro non troppo*

II. *Adagio*

III. *Allegro giocoso ma non troppo vivace*

40 min.

II DAĻA | PART II

Antonīns DVORŽĀKS (*Dvořák*, 1841–1904)

Devītā simfonija "No Jaunās pasaules" (1893)

Symphony no. 9 *From the New World* (1893)

I. *Adagio – Allegro molto*

II. *Largo*

III. *Molto vivace*

IV. *Allegro con fuoco*

40–45 min.

Kultūras ministrija

VALSTS
KULTŪRALĪPĒTĪBES FONDS

NEIBURGS

Garage
demokrātisks virgārs

LNT

Pastaiga

DELFI

Latvijas
Radio
Klasika

NABA
93.1 FM

MUZIĀLĀ
SAULE

BRĀMSA VIJOLKONCERTS

Pirmatskaņojums 1879. gada 1. janvārī Leipcijas *Gewandhaus* | Solists Jožefs Joahims, diriģents Johanness Brāmss

Atšķirībā no, piemēram, Baha, Mocarta vai Bēthovena Johanness BRĀMSS pats spēlēja tikai klavieres un vijoli iepazīna, pateicoties tuvai draudzībai ar sava laika ievērojamo vijolnieku Jožefu Joahimu (1831–1907).

Joahims bija ne tikai spožs virtuozs, bet arī apdāvināts komponists, viņa komponēto tehniskā ziņā ārkārtīgi grūto Vijolkoncertu laikabiedri, tostarp Brāmss, vērtēja stipri atzinīgi. Kaut kā tā sanāca, ka pats pie sava Vijolkoncerta Brāmss ķērās tikai tad, kad bija pārliecināts, ka Joahims pametis komponēšanu.

Opuss tapis 1878. gada vasarā Austrijas kūrortpilsētā Pertšahā (*Pörschach*), kur 44 gadus vecais Brāmss 1877. gada vasarā iegriezās nejauši tikai pārnakšot, bet viņam tā iepatikās, ka viņš nolēma palikt kādas dienas ilgāk un atgriezās tur vēl divus gadus pēc kārtas. Kādam paziņam Brāmss rakstīja: "Te viss ir brīnumjauks, ezers, mežs, kalngalu zilgo siluetu vainago mirdzošs dzidra sniega baltums, un te netrūkst vēžu."

Sniegotu kalnu ieloks un intensīvi zilais Vertas ezers (*Wörthersee*) patiešām sniedz lielisku ainavu – nav brīnums, ka Brāmsam tur bija laba strādāšana. Triju vasaru laikā viņš Pertšahā sacerēja Vijolkoncertu, Otro simfoniju, virkni klavierdarbu, "Ungāru deju" otro sēriju, Vijolsonāti Solmažorā, vairākas motetes u. c.

Piezīmēsim, ka jau 19. gadsimta vidū Vertas ezera krasta pilsētiņas bija Vīnes bagātnieku, mākslas darbinieku un mecenātu iecienītas atpūtas vietas Karintijā. Vēlākos gados pie Vertas ezera nozīmīgus darbus sacerēja Gustavs Mālers un Albans Bergs.

Johannesa Brāmsa daiļrades pētnieks Leons Botsteins uzsver, ka liela nozīme Vijolkoncerta tapšanā bijusi ne tikai Jožefam Joahimam, bet arī slavenajiem vijolvirtuoziem Pavlo de Sarasatem un Emilam Sorē – šis skaņdarbs ievērojami mainīja publikas priekšstatus par koncertvijoļu iespējām. Botsteins uzskata, ka reti kuram izdevies tik maģiski un

liriski izmantot instrumenta augšējos reģistrus, tik dziļi izpētīt vijoļu perkusīvās un harmoniskās iespējas: "Vijole kļūst par ritmisko dzinuli, kas velk aiz sevis visu orķestri."

Slavens ir diriģenta Hansa fon Bīlova teiciens, ka Makša Bruha Vijolkoncerts esot PAR vijoli, turpretim Brāmsa Vijolkoncerts – PRET vijoli.

DVORŽĀKA SIMFONIJA

Pirmatskaņojums 1893. gada 16. decembrī Ņujorkas Kārnegija zālē | Diriģents Antons Zeidls

Antonīna DVORŽĀKA Devītā simfonija "No Jaunās pasaules" patiešām komponēta Amerikā – laikā, kad Dvoržāks vadīja ASV Nacionālo konservatoriju. Pirms tam šis talantīgais čehs jau bija ieguvis vērā ņemamu atzinību Eiropā, lielā mērā pateicoties Johannesam Brāmsam, "Slāvu dejām" un *Stabat Mater*, – visiem bija skaidrs, ka darišana ar vienu no spēcīgākajiem Eiropas kompozīcijas meistariem.

Dvoržāka vecāki, kaut nepiederēja augsti izglītotiem sabiedrības slāņiem, atzina bērna muzikalitāti un agri deva viņu mūzikas mācībā. Zēns mācījās spēlēt vijoli un altu, tomēr atteicās no koncertējoša mūziķa karjeras par labu mūzikas sacerēšanai. Viņam pietika drosmes iemest uzņūni jaunības darbus, un var teikt, ka trīsdesmit gadu vecumā Dvoržāks atsāka komponista ceļu no nulles. Necik ilgi – un, Brāmsa protežēts, Dvoržāks guva starptautiskus panākumus. Pēteris Čaikovskis aicināja Dvoržāku diriģēt Krievijā, savukārt koncertvizītes Anglijā sekmēja Dvoržāka kļūšanu par Kembrižas universitātes goda titula īpašnieku.

No 1892. līdz 1895. gadam Antonīns Dvoržāks bija Ņujorkas Nacionālās mūzikas konservatorijas direktors. Būdam zemnieku dēls, Dvoržāks bez aizspriedumiem attiecās pret mūzikas studentu ādaskrāsu un sociālo izcelsmi.

Piemērs tam – sirsnīga draudzība ar melnādaino komponistu Hariju Bērliju, kas iepazīstināja čehu kolēģi ar afroamerikāņu spīričuēliem, un tie viņu spēcīgi iedvesmo.

Dvoržāks saka: "Patlaban esmu nācis pie secinājuma, ka šis valsts mūzikāi nākotnē jābalstās uz tā sauktajām "nēģeru melodijām". Tām jāķļūst par vienīgo īsto pamatu jebkuram nopietnam un oriģinālam kompozīcijas virzienam, kas attīstītos Savienotajās Valstīs. (..) Amerikas nēģeru melodijās es atrodu visu, kas vajadzīgs, lai rastos dižens un cēls mūzikas virziens. Tās ir aizkustinošas, maigas, kaislīgas, melanholiskas, svinīgas, reliģiozas, nerātņas, jautras – kādas vien vēlaties! Tā ir mūzika, kas atbilst jebkuram mērķim un noskaņai. Visā kompozīcijas laukā nav nekā tāda, ko nevarētu bagātīnāt ar tēmām, kuras pasmeltas no šī avota.

Simfoniju "No Jaunās pasaules" Dvoržāks komponē pusi gada un pabeidz 1893. gada 24. maijā. Pirmatskaņojums notiek 1893. gada 16. decembrī Ņujorkas Kārnegija zālē, un panākumi ir grandiozi – katras daļas noslēgumā Dvoržākam nākas, gribis negribis, celties kājās un mulsi klanīties sajūsminātajiem klausītājiem. Dvoržāks atceras: "Laikrakstos vēstīja – vēl neviens komponists līdz šim nav piedzīvojis tādu triumfu. Cilvēki aplaudēja tik ilgi, ka man vajadzēja pateikties viņiem kā karalim!"

Sacerot simfoniju, Dvoržāks iedvesmojās ne tikai no muzikāliem avotiem, bet arī no tobrīd ļoti populārā amerikāņu dzejnieka Henrija V. Longfelova "Dziesmas par Hajjavatu", ko bija iepazinis vēl pirms ierašanās Amerikā. Simfonijas slavenākā tēma ir II daļas angļu raga solo, un par šo ainu Dvoržāks saka – viņa acupriekšā bijis Hajjavatas sievas Mineahas apbedīšanas skats. Ir auksta ziema, valda bads, Minehaha mirst no aukstuma, bēda un drudža, un viņu, segtu baltām sermuļādām, apglabā "dziļi mežā, tumšā vietā, apakš zilām, sērām eglēm". Savukārt III daļa ir skercos, kurā, pēc Dvoržāka teiktā, zīmēti "indiāņu svētki ar dejām mežā".

Orests SILABRIEDIS

BRAHMS'S VIOLIN CONCERTO

First performance on 1 January 1879 in Leipzig
Gewandhaus | Soloist Joseph Joachim, conductor
Johannes Brahms

Unlike, say, Bach, Mozart, or Beethoven, Johannes Brahms only played the piano and was introduced to the violin by way of his close friendship with renowned violinist of his time Joseph Joachim (1831–1907).

Joachim was not just a brilliant virtuoso performer, but also a gifted composer. His contemporaries, Brahms included, thought very highly of his Violin Concerto that demanded ultimate technical skill. As it turns out, Brahms started working on his own Violin Concerto only when he was certain that Joachim had stopped composing.

He wrote the piece in summer, 1878, in Austrian resort town Pörschach where the 44-year-old Brahms had turned up by chance to spend a single night the previous summer, but he enjoyed it so much that he decided to stay a couple of days longer and returned there the two subsequent years, too. Brahms wrote to an acquaintance: "It is adorable here, lake, forest, and above them blue mountains with shimmering white snow, crawfish everywhere."

The surrounding snow-topped mountains and the vivid blue of the Wörthersee was a wonderful scenery indeed – no wonder Brahms was productive. He wrote the Violin Concerto, Symphony no. 2, an array of works for the piano, the second set of *Hungarian Dances*, Violin Sonata in G major, several motets and other works over the three Pörschach summers.

Notably, the Viennese rich, artists, and patrons of the arts very much enjoyed relaxing in the Carinthian towns on the Wörthersee already in the mid-19th century. Gustav Mahler and Alban Berg wrote important works by the Wörthersee in later years.

Brahms scholar Leon Botstein stresses that Joseph Joachim was not the only person to have a significant impact in the creation of the Violin Concerto. Famous virtuoso violinists Pablo de Sarasate and Émile Sauret also had a role – the composition notably

changed the audience's understanding of the concert violin capacity. According to Botstein, hardly anyone has managed to take advantage of the upper registers of the instrument in such a magical and lyrical way, to probe a violin's abilities in percussion and harmony to such depths: "The violin becomes a rhythmic drive that pulls the entire orchestra with it."

Conductor Hans von Bülow famously said that Max Bruch's Violin Concerto is FOR violin, whereas Brahms's Violin Concerto is AGAINST the violin.

DVOŘÁK'S SYMPHONY

First performance on 16 December 1893 in Carnegie Hall, New York | Conductor Anton Seidl

Antonín Dvořák's *From a New World* symphony was actually composed in America – at a time when Dvořák managed the USA National Conservatory. Prior to this, the talented Czech had already achieved considerable renown in Europe, due in most part to Johannes Brahms *Slavonic Dances* and *Stabat Mater* – it was clear that here they were dealing with one of the brightest masters in composition. Tchaikovsky invited Dvořák to conduct in Russia and receipt of an honorary title bestowed by the University of Cambridge promoted concert tours of England.

From 1892 to 1895 Antonín Dvořák was the Director of the New York National Conservatory. He developed a close and sincere friendship with the black composer Harry Burleigh who introduced his Czech colleague to afro-Americana spirituals that became a powerful influence for him.

Dvořák says: "Currently I have come to the conclusion that the musical future of this country should be built on the so-called "negro melodies". They should become the only true foundation for any serious and original direction in composition to develop in the United States. I can find everything that is necessary for the development of a new, great and honourable musical direction in American negro melodies. They are moving, gentle, passionate, melancholy, solemn, religious,

mischievous, and joyful – anything you like! In the entire field of composition there is nothing that cannot be enriched by themes that can be drawn from this spring."

Dvořák composed the *From A New World* symphony in six months and finished it on the 24th of May 1893. The world premiere was on the 16th of December 1893 in New York's Carnegie Hall and its success was outstanding.

As he was composing the symphony, Dvořák drew inspiration not only from musical sources, but also from *The Song of Hiawatha* by the American poet Henry W. Longfellow that was very popular at the time, and that Dvořák has come across even before arriving in America. The most famous part of the symphony is the cor anglais solo. Dvořák says that before him he saw Hiawatha's wife's Minnehaha's burial scene. The winter is cold, hunger prevails, Minnehaha is dying from cold, hunger and fever and wrapped in white ermine, she is buried "deep in the forest, in a dark place, by blue grieving fir trees". It is followed by Part III, a scherzo in which, according to Dvořák, we see "Indian festivities with dances in the forest".

Nīderlandes vijolniece **Simone LAMSMĀ** ir kritikas un publikas slavēta klasiskās mūzikas pasaules personība, kuras repertuārā ir vairāk nekā 60 vijolkoncertu.

Beidzamos gados Simone uzstājusies ar Klīvlendas SO, Čikāgas SO, Stokholmas Karalisko filharmonisko orķestri, Karalisko Concertgebouw orķestri, Roterdamas FO, Somijas Radio SO, Francijas Radio FO, BBC Philharmonic, Heses Radio SO, Orchestra Sinfonica Nazionale della RAI, Honkongas FO u. c.

2017./2018. un 2018./2019. gada sezonā Simone debitē ar "Nujorkas filharmoniekiem", Detroitas SO, Hjūstonas SO, Sandjego SO, Pitsburgas SO, Milvoki SO, "Oslo filharmoniekiem", Leipcigas MDR orķestri, Basku Nacionālo orķestri, Sidnejas SO u. c.

Simone Lamsmā regulāri pirmatskaņo jaundarbus, tostkait beidzamās sezonās viņa spēlēja solo Mateisa de Ro (Roo) koncertā

Amsterdamas *Concertgebouw* un Mišela van der Ā (*Aa*) Vijolkoncertā ar Lionas Nacionālo SO.

Simone uzstājas ievērojamos festivālos, tostait *Blossom Festival* ar Klivlendās SO, Enesku festivālā ar *Les Siècles* Fransuā Ksavjē Rota vadībā un Sandjego festivālā *Mainly Mozart*. Viņa muzicējusi ar tādiem diriģentiem kā Jāps van Zvēdens, Vladimirs Jurovskis, Nevils Meriners, Janiks Nezē-Segēns, Juka Peka Saraste, Endrū Deiviss, Jiržijs Belohlāveks, Edo de Vārts, Hannu Lintu, Lourenss Fosters, Roberts Trevinjo.

Simone daudz spēlē arī kameramūziku un uzstājas tādās vietās kā Londonas Vigmorzāle un Ņujorkas Kārnegija zāle.

Simone Lamsmā apguvusi vijolspēles pamatus Jehūdi Menuhina skolā pie Hu Kuņa un turpinājusi studijas Londonas Karaliskajā Mūzikas akadēmijā pie Hu Kuņa un Morisa Hasona. Simone spēlē Stradivāri būvētu vijoli *Mlynarski* (1718), ko viņai dāsni aizdevis anonīms labdaris.

Gintars RINKĒVIČS ir viens no izcilākajiem starptautisku atzīnību guvušiem lietuviešu diriģentiem. Lietuvas mūzikas un teātra akadēmijas profesors, Lietuvas Valsts simfoniskā orķestra dibinātājs (1988), mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents. Vairāku starptautisku sacensību, tostait Herberta fon Karjana konkursa laureāts. No 2007. līdz 2017. gadam Gintars Rinkēvičs bija Novosibirskas akadēmiskā simfoniskā orķestra mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents. Kopš 2017. gada Liepājas SO mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents.

No 1996. līdz 2003. gadam bijis Latvijas Nacionālās operas muzikālais vadītājs un galvenais diriģents, no 2007. līdz 2009. gadam – galvenais viesdiriģents. Divkārtējs Latvijas Lielās mūzikas balvas laureāts (1996, 1999). Triju Zvaigžņu ordeņa virsnieks.

Gintars Rinkēvičs sadarbojies ar daudziem pasaules orķestriem. Bijis Malmes Operas un Muzikālā teātra galvenais diriģents. Stājies pie "Berlīnes simfoniku", Veimāras Valsts kapelas, Kopenhāgenas Tivoli simfoniskā orķestra, Sanktpēterburgas filharmoniskā

orķestra, Krievijas Nacionālā simfoniskā orķestra un Krievijas Valsts simfoniskā orķestra diriģenta pulsts. Viņa vadībā notikušas operas izrādes Karaliskajā Alberta zālē Londonā, Klaipēdas Muzikālajā teātrī, Ungārijas Nacionālajā teātrī, Amsterdamas Muzikālajā teātrī, Gēteborgas operā, Skotijas operā, Zalcburgā, Elizejas lauku teātrī Parīzē, opernamos Taivānā, Hongkongā. Bijis pastāvīgs viesis Krievijas Valsts akadēmiskajā Lielajā teātrī Maskavā kopš 2003. gada. Diriģējis visas Bēthovena, Brāmsa, Mālera, Šostakoviča simfonijas. Vadījis daudzu jaundarbu pasaules pirmatskaņojumus.

Ar LNSO Gintars Rinkēvičs pirmoreiz uzstājās 1984. gadā. 80. gados viņš bija regulārs viesis Rīgā un citstarp satricināja Latvijas muzikālo sabiedrību ar Endrū Loida-Vebera Rekvīema lasījumu (pieidalījās LNSO). Arī 90. gados Rinkēvičs vairākas reizes viesojās pie LNSO. Divas beidzamās reizes bija 2015. gadā (Bruknera Septītā) un 2017. gadā (Mālera Pirmā).

Dutch violinist **Simone LAMSMA** is respected by critics, peers and audiences as one of classical music's most striking and captivating musical personalities. With an extensive repertoire of over 60 violin concertos, Simone's recent seasons have seen her perform with many of the world's leading orchestras.

Highlights for the 17/18 and 18/19 season include debuts with the New York Philharmonic, Detroit Symphony, Houston Symphony, San Diego Symphony, Pittsburgh Symphony, Milwaukee Symphony, Oslo Philharmonic, MDR Leipzig, Basque National Orchestra, Sydney Symphony.

Past seasons also marked several premières of new works by Simone, among which the world première of a violin concerto by Matijs de Roo at the Concertgebouw in Amsterdam, and a successful performance of the French première of Michel van der Aa's Violin Concerto with the Orchestre National de Lyon.

Stand-out recent festival appearances include her return to the Cleveland Orchestra at Blossom Festival in 2015, debuts during the Enescu Festival with Les Siècles under *François-Xavier* Roth, and the Mainly Mozart Festival in San Diego.

Besides her close collaboration with Jaap van Zweden, Simone has worked many other eminent conductors including Vladimir Jurowski, Neville Marriner, Yannick Nézet-Séguin, Jukka-Pekka Saraste, Andrew Davis, Jiří Bělohlávek, Edo de Waart, Hannu Lintu, Lawrence Foster, Robert Trevino, François-Xavier Roth.

A dedicated chamber musician, recent recital appearances include Simone's highly anticipated debuts in London's Wigmore Hall and New York's Carnegie Hall in March 2017 with pianist Robert Kulek.

Simone studied at the Yehudi Menuhin School with Professor Hu Kun, and she continued her studies at the Royal Academy of Music in London with Professor Hu Kun and Professor Maurice Hasson.

Simone plays the "Mlynarski" Stradivarius (1718), on generous loan to her by an anonymous benefactor.

Conductor **Gintaras RINKEVIČIUS** established a group of young musicians in 1988 and organized the first concert audience on January 30th, 1989. With the unfading energy, original programs, and great mastery the orchestra entered to Lithuanian cultural life and was named the Lithuanian State Symphony Orchestra on January 30, 1999. Celebrating ten years anniversary of creative work the orchestra played its first concert in the new 1000 seats Vilnius Congress Concert Hall, the largest metropolitan academic concert hall. This team has developed its own traditions, whose essential features – unique thematic programmes, Lithuanian symphonic scores premieres, concert and stage opera performances. For Lithuanian State Symphony Orchestra unique mission and exclusive event was to perform all symphonies by Mahler and Beethoven.

The orchestra's intensive life is testified by impressive numbers of concerts. The orchestra played more than 1000 concerts in Lithuania and abroad. The LSSO has participated in prestigious festivals as the Warsaw Autumn, Europamusicale Munich, Chichester Festival a. o. Along with the Lithuanian State Symphony Orchestra regularly performs world music stars such as Matti Salminen, Violeta Urmana, Davidas Geringas, Nikolai Lugansky, Alexander Kniazev, Dmitry Sitkovetsky, Maxim Shostakovich, Aleksandr Vedernikov, Peter Donohoe a. o.

A rich repertoire of symphonic music supplements with the expressive stage works list. This team has produced and performed (in concert version and semi-staged) more than 15 operas. After cooperate with stage director Dalia Ibelhauptaitė Vilnius Congress Concert Hall built at least one new opera performance – Puccini's *La Bohème*, Mozart's *The Magic Flute*, Massenet's *Werther*, Leoncavallo's *Pagliacci* performance, in 2009 for the first time was built Sondheim's musical *Sweeney Todd – The Demon Barber*.

Youth, novelty, freshness, and the conductor's charisma attracted the interest of a wider audience, and today one can see a great number of young couples, students, businesspeople, and teenagers here. The Lithuanian State Symphony Orchestra has become trendy. This is also thanks to the orchestra's repertoire, which, alongside classical music, features the music of such rock bands as the Electric Light Orchestra, Queen, and Pink Floyd.

Every year the orchestra has concert tours in European countries.

The Lithuanian State Symphony Orchestra pays considerable attention to its educational mission. Every year it builds up a wide-ranging repertoire, introduces exceptional programmes, and invites young talent to perform along with outstanding and recognized soloists. The youngest concert goers are thrilled by the orchestra's special educational programmes for children with the participation of theatre actors and circus artistes.

LNSO ŠOVAKAR

I vijoles

Raimonds Ozols, Sandis Šteinbergs, Aleksejs Bahirs, Darja Smirnova, Ilze Kirsanova, Nellija Sarkisjana, Inese Štrāle, Baiba Šulce, Aija Frišenfelde, Liene Neija-Kalniņa, Terēze Ziberte-Ijaba, Vizma Laura Agloniete, Aija Sūna, Indulis Cintiņš, Anna Janovska

II vijoles

Alise Ozoliņa, Arvīds Zvagulis, Inga Slava, Daina Birzniece, Beāte Račko, Tatjana Ostrovska, Māra Baļķena, Ingrīda Laka, Raimonds Melderis, Anete Liberte, Sandra Šnē, Margarita Ogibalova, Aleksandra Mališkina

Alti

Arigo Štrāls, Ināra Brīnuma, Liene Beitāne, Olga Borodina, Katrīna Krašauska-Krauze, Inga Ozoliņa, Einārs Roževičs, Lauma Visendorfa, Tatjana Ņebedeva, Jevgenija Gorbunova

Čelli

Diana Ozoliņa, Ieva Upatniece, Lolita Lilje, Mareta Prikule, Dace Zālīte, Aleksandrs Smirnovs, Jānis Rinkulis, Ainārs Paukšēns, Emma Bandeniece

Kontrabasi

Oskars Bokanovs, Raivo Ozols, Viktors Veļičko, Kristaps Pētersons, Jurgjūs Klotiņš, Ivars Ozols

Flautas

Tommāzo Pratola, Ilze Urbāne

Obojas

Egils Upatnieks, Jana Zeļenska

Klarnetes

Mārtiņš Cīrcenis, Mārcis Kūlis

Fagoti

Normunds Zvejnieks, Reinis Burkins

Mežragi

Guntis Kronītis, Miks Bankevics, Mārcis Kalniņš, Mikus Runka

Trompetes

Armands Zaubergs, Edgars Bārzdiņš

Tromboni

Artūrs Hrustaļovs, Māris Zondaks, Lauris Zvejnieks

Tuba

Raivis Māgurs

Sitaminstrumenti

Elīna Endzele, Atis Vintuks